

na původní, individuální plnění hrozí nebezpečí či nehrozí a zda-li jsou splněny ostatní zákonné náležitosti pro povolení zatímního opatření, prvý soud — se svého mylného právního hlediska ovšem důsledně — nezjistil. Právem proto rekursní soud rozhodl, jak se stalo.

Čís. 9660.

Pro povinnost poddlužníka složit pohledávku na soudě v případě § 307 ex. ř. (§ 329 ex. ř.) jest lhostejno, zda poddlužník pohledávku (nárok) uznal.

Výslech poddlužníka podle § 307 ex. ř. má se obmezit jen na to, zda jsou splněny podmínky složení na soudě; o případných námitkách proti pohledávce se při něm nejedná. Výlohy svého vyjádření hradí tu poddlužník sám.

Nevyhověl-li poddlužník příkazu podle § 307 ex. ř., nelze sice příkaz vykonati, ale poddlužník může býti ku složení donucen žalobou. Za neuposlechnutí příkazu ručí poddlužník podle zásad občanského zákona.

(Rozh. ze dne 20. února 1930, R I 94/30).

Soud první stolice zamítl návrh vymáhající věřitelky, by bylo poddlužnici přikázáno, by vydala do soudní úschovy zboží, ohledně něhož byl nárok na vydání zabaven a přikázán vymáhající věřitelce k vybrání. Rekursní soud toto usnesení zrušil a vrátil věc prvému soudu, by znovu rozhodl. Soud první stolice po té opět návrh zamítl. Důvody: Vymáhající věřitelce byl usnesením zdejšího soudu ze dne 13. září 1929 přikázán k vybrání nárok, který přísluší dlužnici proti firmě Jindřich J. na vydání textilního zboží v ceně 36—38.000 Kč. Podle zprávy výkonného orgánu ze dne 3. října 1929 odepřela mu firma zboží vydati, ježto zboží dala jí k úpravě Občanská záložna v Ú. a nikoliv dlužnice. Vymáhající strana proto navrhla, by poddlužnici bylo přikázáno, vydati zboží do soudní úschovy. Poddlužnice ve vyjádření ze dne 17. prosince 1929 trvá na svém původním vyjádření a prohlášení ze dne 3. října 1929 k soudnímu vykonavateli, odepřela tedy vydati zboží, na které si podle vyjádření poddlužnice činí nárok i Občanská záložna v Ú., což také vysvítá z předloženého dopisu ze dne 4. listopadu 1929. Podle §§ 307 a 327 ex. ř. jest poddlužník povinen nárok přikázaný k vybrání vydati výkonnému orgánu po případě na soudě složit, činí-li si i jiné osoby nároky. Výkonný orgán, jemuž bylo nařízeno, by převzal věci, není oprávněn použiti proti poddlužníkovi donucovacích prostředků, nýbrž může jen zápisem zjistiti, že bylo vydání odepřeno. To se již stalo dne 3. října 1929, o čemž vymáhající strana byla vyrozuměna, a jeví se tedy vzhledem k prohlášení poddlužníka návrh vymáhající strany na vydání zboží do soudní úschovy jako zbytečný a byl proto návrh ten zamítnut, poněvadž vymáhající strana mohla již na základě vyjádření poddlužníka ze dne 3. října 1929 proti němu zakročiti žalobou. Rekursní soud návrhu nevyhověl. Důvody: Zdejším usnesením

ze dne 28. listopadu 1929 nařízeno prvému soudu, by o návrhu vymáhající strany, by poddlužníci bylo uloženo vydání zboží do soudní úschovy ve smyslu § 307 ex. ř., rozhodl po předchozím výslechu poddlužnice, a bylo naznačeno, že okolnost, že poddlužník nemůže býti k vydání věci nucen, není důvodem k zamítnutí návrhu. Opětne zamítnutí návrhu s poukazem k tomu, že vymáhající strana mohla již na základě vyjádření poddlužníka k výkonnému orgánu ze dne 3. října 1929 proti němu zakročit žalobou, jest nesprávným, neboť podání žaloby proti poddlužníku musí předcházeti vzhledem k § 329 ex. ř. podle § 307 ex. ř. příkaz soudu ke složení. Podle § 307 ex. ř. jest poddlužník, činí-li si na nárok přikázaný k vybrání kromě vymáhajícího věřitele nárok i jiné osoby k návrhu věřitele povinen pohledávku po případě nárok složit na soudě. Slyšení poddlužníka omezí se na to, zda jsou tu zákonné podmínky složení. V tomto směru zjistil prvý soudce vyjádřením poddlužnice, že odpírá vydání zboží a že si na ně činí nároky též Občanská záložna v Ú., což i dopisem ze dne 4. listopadu 1929 běže za prokázáno. Podmínky příkazu podle § 307 ex. ř. jsou tudíž splněny a mělo býti návrhu vymáhající věřitelky vyhověno, jelikož jest jen její věci, jakých prostředků použije k vymožení svého nároku, kdyby poddlužnice příkazu nevyhověla, neboť příkaz není proti ní vykonatelným a může k tomu býti přidržena jen žalobou. Stížnost ve věci samé jest tudíž důvodnou, bylo jí vyhověno a usnesení prvního soudu v ten způsob změněno, že návrhu vymáhající strany vyhověno. Důvodnou jest stížnost i pokud čelí proti tomu, že výlohy vyjádření poddlužnice byly proti vymáhající straně přisouzeny, neboť nejde tu o případ § 301, šestý odstavec, ex. ř. a nelze tohoto výmínečného ustanovení použití na vyjádření ve smyslu § 55 ex. ř. Náklady ty musí nésti poddlužnice sama. Stížnosti bylo tudíž i v tomto směru vyhověno a usnesení prvního soudu v tom směru změněno, že návrh poddlužnice na přisouzení útrat vyjádření byl zamítnut.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu

s p o u k a z e m

ke správným důvodům napadeného usnesení, jež dovolacím rekuresem nebyly vyvráceny a k nimž stačí ještě dodat, že pro povinnost poddlužníka k složení pohledávky na soudě v případě § 307 ex. ř. (§ 329 ex. ř.) jest lhostejno, zda poddlužník pohledávku (nárok) uznal, neboť zákon nerozeznává. Výslech poddlužníka má se obmeziti jen na to, zda jsou splněny podmínky složení na soudě. O případných námitkách proti pohledávce se při něm nejedná. Byl-li příkaz vydán a nevyhoví-li mu poddlužník, nelze sice příkaz vykonati, ale poddlužník může býti k složení donucen žalobou. Poddlužník ručí pro neuposlechnutí příkazu podle zásad občanského zákona.

Čís. 9661.

Bylo-li po právoplatném rozvodu manželství od stolu a lože z viny manžela přisouzeno manželce ve zvláštním sporu výživné, zanikl nárok